

slaget om den ny Spirituskat har, saa vidt jeg har kunnet følge med, været til Behandling paa en Række Møder af Afholdsfolk omkring i Landet. Ved de fleste af disse Møder har man vedtaget Protestresolutioner mod Spirituskatten. Jeg kan saaledes anføre, at der for nogen Tid siden ved et Delegeretmøde i Skanderborg, ved hvilket Møde der var til Stede en hel Række Udsendinge fra forskellige Afholdsorganisationer, vedtoges en Resolution mod Spirituskatten. De Folk, som vare til Stede ved dette Møde, vare Folk, der hørte hjemme i forskellige politiske Lejre, maa ske med Undtagelse af Højre, hvor man aldrig har sporet nogen videre Interesse for dette Spørgsmaal. Disse Folk, om hvilke det maa antages, at de vist ikke kunde udtale sig sammen om ret mange Samfundsspørgsmaal, kunde dog blive enige om at udtale sig mod den ny Spirituskat. Man vedtog en Resolution, af hvis Ord jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse følgende: „Da Spiritusdrikkeriet er det danske Folks allerværste Samfundsonde i økonomisk, moralsk og intellektuel Henseende, anse vi det for at være absolut uforsvarligt, at Staten gør sig Indtægt af dette Onde. Som Afholdsfolk, hvis Maal er rent Land for Rusdrik ved Lov gennem Folkets Villie, maa vi protestere derimod, idet en saadan forhøjet Beskatning af Rusdrik, som nu er foreslaaet i Rigsdagen, hvorved Statskassen faar betydelige Indtægter, vil vanskeliggøre Gennemførelsen af Love til Indskrænkning af Spiritustraffikken og til Gennemførelse af vort Formaal.“ Lignende Resolutioner ere vedtagne rundt omkring ved mange Møder her i Landet. Ogsaa i Afholdspressen, som nu i de senere Tider har vundet en ikke ringe Udbredelse i vort Land, har man udtalt sig mod den ny Spirituskat. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg citere, hvad et Blad, der er oprettet af Afholdsfolk fra forskellige Lejre, siger om denne Skat i en Spidsartikel, som Bladet fremkom med kort efter, at Forslaget var fremsat. Efter at have omtalt Forslagets Indhold, siger nævnte Blad — „Afholdsbladet Reform“, Afholdsfolkene Dagblad i Aarhus —, følgende: „Det siger sig selv, at Afholdsfolkene stille sig i absolut Opposition til den ny Skat. Det er og bliver alle Dage moralsk forkasteligt at beskatte Lasten. Desuden: en Spirituskat bringer jo ingen varig Nedgang i Forbruget. Den gør blot Statskassen interesset i Drikkestraffikkens Opretholdelse og

bliver saaledes en mægtig Sten paa vor Vej frem mod Forbud.“

Jeg har fremsat disse Bemærkninger, fordi jeg ikke vilde have, at det skulde staa umodsagt, naar det fra et andet æret Medlems Side er udtalt her i Salen, at Afholdsfolk brød sig ikke om, hvorledes dette Spørgsmaal blev ordnet. Jeg tror tværtimod, at jeg kommer Sandheden nærmest, naar jeg siger, at vi Afholdsfolk ønske som Samfundsborgere ikke, at Samfundet skaffer sig Midler til at opfylde sine Forpligtelser ved at beskatte Lasten.

I øvrigt skal jeg til Slut takke det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) for hans anerkendende Udtalelser om Afholdsbevægelsen. Jeg vil haabe, at denne Anerkendelse vil finde Tilslutning i stedse videre Kredse, og at den blandt andet vil give sig Udslag fra Flertallets Side her i Salen i Retning af, at man ikke indfører Beskatninger, som Afholdsbevægelsens Tilhængeres Flertal er imod.

Nielsen-Grøn: Jeg er glad ved, at det ærede Medlem (H. Rasmussen) giver mig Lejlighed til at rette en Misforstaaelse. Jeg er nemlig bleven misforstaaet, naar man lader mig sige, at denne Sag ikke vedrørte Afholdsbevægelsen. Jo, vel kan den vedrøre Afholdsbevægelsen. Men jeg sagde, at det kom ikke os som Afholdsfolk personlig ved, om Spiritus er højere eller lavere beskattet, fordi vi ikke nyde den og ikke ville betale en Øre, enten det er en høj eller en lav Skat. Det er saaledes, jeg vil forstaa. Al anden Forklaring er en Misforstaaelse.

Rørdam: Det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme), der før havde Ordet, begyndte jo med at rose den Tale, som Finansministeren havde holdt, og derefter gik det ærede Medlem over til at rette et skarpt Angreb paa selve Lovforslaget. Det, det ærede Medlem udtalte, var i Virkeligheden noget lignende, som Vinhandlerne have udtalt. Det undrede mig derfor noget at høre, at den højtærede Finansminister var saa særlig indigneret over den Maade, hvorpaa Vinhandlerne havde udtalt sig. Det ærede Medlem for Esbjerg udtalte sig jo paa samme Maade. Han sammenlignede sin Indignation over denne Lov med den Indignation, han i sin Tid havde følt over Gendarmerne. Naar en Venstremand skal udtale sin Indignation over en Lov og henviser til Gendarmeriloven, maa jeg sige, at det er stærke Ord, han bruger,